

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De paupere & infirmo Lazaro. XX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

fiam, in Christi seruitio consummatam. Nam hoc est veraciter & fideliter Christo seruire, pro eius amore penuriam & alia multa incommoda sustinere. Beatus, qui de necessitate & infirmitate sua facit virtutem, & de omni quod patitur, sequitur Dei voluntatem. Noli ergo pauper nimis contristari, cum inopiam pateris; nec indignari, si derideris, aut ab amicis tuis relinqueris. Conuertere cor tuum ad Christum, pauperem pro te factum & infirmum; quare solatium tuum à Deo, & in Deo solo, si optas semper esse in gaudio. Nam omnia alia solatia foris quæsitæ, nulla sunt, nec durant, nec sufficiunt, quantumcunque videntur magna.

3. Elige itaque Iesum Christum Dei filium, in specialem amicum & cognatum tuum, reliquos omnes relinque propter Christum. Caue omnem socium volentem te impedire à sancto seruitio Christi, & trahere ad sæculum & portas inferni. Lata est enim via, quæ ducit ad inferos; & multi sunt, qui intrant per eam, ait Iesus Christus. Solus ipse sufficit ad perfectum solatium habendum, qui potest dare regnum cælorum, omnibus relinquentibus regnum mundi, & omnem ornatum eius. Transit enim mundus & concupiscentia eius, tanquam fumus venti, & flos agri arefcens. Sta ergo frater paupercule, firmissimè in bono proposito semper seruiendi Deo; & permanc cum fratribus tuis, die ac nocte in laboribus multis, in loco isto quem propter Deum primitus elegisti; & parentes ac cognatos sponte reliquisti, & integrè te Deo obtulisti; vt etiam cum eis maximè congaudeas in regno Christi, & omnibus sanctis. Nam pro paruo labore & breui dolore in mundo, reddetur tibi æterna requies in cælo. Recogita sedulò sacra vulnera Christi, & acerbæ vlcera pauperis Lazari, & proderit tibi in agone, quando debes mori, & de hoc mundo transire.

Matt. 7.

1. Ioan. 2.

CAPVT XX.

De paupere & infirmo Lazaro.

1. **E**go sum pauper & dolens, Deus adiuua me. Hæc vox pauperis Psal. 68. & infirmi, ad Deum suspirantis pro regno Dei. O pauper & infirme sustine patienter per modicum tempus dolores corporis & penuriam in cibis & vestibus, quia non diu hic eris, & dolebis. Gratias age Deo, quia leuius est modò flagellari cum pauperibus & debilibus, quàm postea cruciari in inferno cum fortibus & diuitibus. Recordare malorum tuorum præteritorum, quibus Deum & proximum sepe offendisti; & sustine virgam Domini in remissionem peccatorum tuorum, de quibus non plenè pœnituiisti nec satisfacisti. Memento etiam pro consolatione tua, omnium grauium dolorum & sanctorum vulnerum Christi; quia multa & gra-

Lucæ 10.

graviora ipse flagella pro te sustinuit. Mementò quoque pro alleviatione tua pauperis & vlcerosi Lazari, post mortem in sinum Abrahæ latè recepti, & pauesce finem delicati diuitis, post conuiuia sua in inferno sepulti, vnde nunquam poterit liberari. Vnde nunc, quid potius eligendum sit tibi, an pati modicum, & egere cum Lazaro infirmo, & gaudere semper cum Christo; an deliciarì breuiter superfluè cum diuite sano, & subitò mori, & sepeliri in inferno, & ardere iugiter cum diabolo? Intelligenti satis dictum est paucis verbis.

2. Beatus, qui intelligit, & emendat se tempestiuè de omnibus malis suis, ne damnetur cum impijs, duris verberibus cruciandus. Quem enim modò sacra verbera non compungunt, nec corrigunt; postea saua verbera sine fructu lacerabunt, nec vnquam torquere cessabunt. Ab his malis liber est Lazarus pauper & infirmus, ab angelis sanctis in sinum Abrahæ letissimè portatus. Audi adhuc multa beneficia Dei, huic pauperi Lazaro misericorditer ostensa. Nò habuit (vt existimo) amicos diuites se visitates, nec aliquos seruos aut focios sibi seruietes; sed (sicut dicit Iesus) canes ad eum veniebant, & lingebant vlcera eius. Ipsi soli in tanta miseria, pro solatio sunt relictì. Et quid miserabilius, quàm hominem humano solatio destitui, & bestijs consolandum relinquere? Nec tamen ex ore pauperis impatientia sonuit, aut vox murmuris; sed potius gratiarum actio, & vox laudis. Sed cui negabat humana impietas solatium, brutorum feritas mansuetè exhibuit obsequiùm. Tu ergo infirme ne murmuraueris, si ad horam inconsolatus relinquaris, & infirmitatum stimulis agiteris, sed cogita tibi, ex diuina misericordia dispensante, id euenire; vt hic factus, hic vltus, non pereas. Ipse fortè in minutissimis peccatis, tu autem in grauissimis crebrius offendisti. Patienter ergo dolores infirmitatum sustine, & te derelictum interdum ab hominibus gaude, vt cum Lazaro merearis caelestis regni ianuam introire.

CAPVT XXI.

De claro intellectu sacra Scriptura.

Psal. 118.

1. **D**eclaratio sermonum tuorum illuminat, & intellectum dat paruulis. Quaecumque in lege veteri & noua scripta sunt, ad doctrinam animæ nostræ scripta sunt; vt Deo fideliter seruiamus, odiendo malum, & adhaerendo Deo, summo bono, corde puro, integro, & perfecto, hic & in futuro. Quæ igitur ignoras, humiliter quere; & quæ non bene intelligis, pete reuerenter à doctioribus tibi declarari. Nam declaratio sermonum Dei illuminat
corda